

В чест на 135-та годишнина на българската официална статистика колективът на ТСБ Русе организира посещение на 2 исторически значими за българщината обекта – скалните манастири „Св. Архангел Михаил“ и „Св. Димитър Басарбовски“

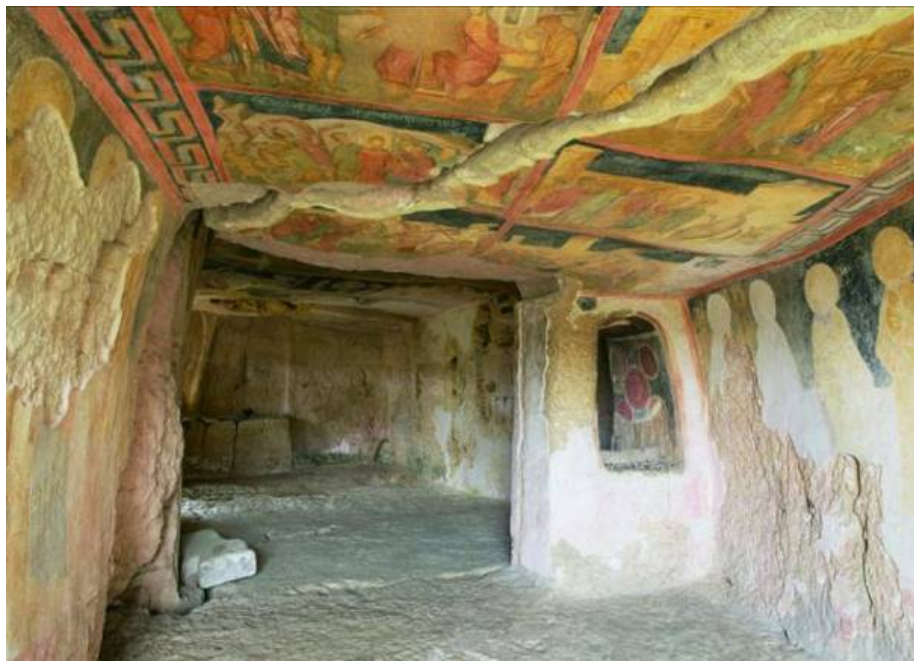

Скалният манастир „Св. Архангел Михаил“ се намира на 22 км от град Русе, в близост до село Иваново, в границите на Природен парк „Русенски Лом“.

Манастирът е основан през 20-те години на XIII в. от монах Йоаким, който по-късно става български патриарх. Българските царе Йоан Асен II (1218-1241), Йоан Александър (1331-1371) и други представители на царския двор са били сред дарителите на манастира, а до днес са запазени и техни ктиторски портрети.

Стенописите в църквата „Св. Богородица” са световноизвестни. Те са сред най-представителните образци на Палеологовото изкуство на Балканите. Изключителните им художествени качества са причината за включването им от ЮНЕСКО в списъка на световното културно наследство.

През XIV в. манастирът става средище на исихазма – мистично течение в православното християнство. Ивановският скален комплекс съществува и през ранните векове на османското владичество, но постепенно запада. През 1978 г. е обявен за Национален археологически резерват.

Това е част от колектива в подножието на скалния манастир край с. Иваново. Колегите са усмихнати, защото са преодолели предизвикателството на изкачването. А то не беше лесно – част от нас преодоляха стръмните 140 стъпала и пътека, водещи до манастира, а другата част предпочете романтиката на девствената природа и еко-пътеката към върха.

Особен интерес предизвикаха прочутите стенописи, голяма част от които описват различни времеви фрагменти от живота на Исус Христос. Увлекателната беседа на екскурзовода прикова вниманието ни върху българската история и монашеския бит от миналото.

Басарбовският скален манастир „Св. Димитър Басарбовски“ е разположен в долината на река Русенски Лом, близо до село Басарбово и на 10 км от град Русе.

Скалният манастир води началото си още от Второто българско царство, но за пръв път името му се споменава в османски данъчен регистър от 1431 г. За известно време през XIX в. манастирът останал без обитатели, но през 1937 г. тук се заселва отец Хрисанд от Преображенския манастир и дава ново начало на религиозното средище.

Най-известният обитател на манастира е роденият през 1685 г. в село Басарбово Св. Димитър Басарбовски, който прекарал целия си живот в светата обител. След смъртта си монахът бил погребан в селската църква, но по време на Руско-турската война от 1768-1774 г. мощите му са пренесени в Букурещ в църквата "Св. с. Константин и Елена", където се намират и до днес.

Басарбовският манастир е единственият действащ скален манастир в България. Пътеката, по която се влиза в манастира, минава през красиво озеленен двор и свършва при кладенец, изкопан от св. Димитър. Местните хора вярват, че водата в кладенеца е лековита.

В подножието на скалите на манастира се намират две стаи и пещерата трапезария, построени през 1956 г. Оттам по 48 стъпала се стига до скална площадка, където се намира нишата, в която според преданието е спял св. Димитър. Вдясно от нея е скалната църква с дърворезбован иконостас, изработен през 1941 г., а до него се намира голямата икона на светеца, изобразен в цял ръст.

По друго каменно стълбище се стига до естествена пещера, в която е погребан монах Хрисанд – човекът, който възродил манастира и го върнал към живот през 1937 г. Пещерата изпълнява ролята на костница, в която е подредена и музейна експозиция.

Ето ни отново – в подножието на скалния манастир „Свети Димитър Басарбовски”. За много от колегите това беше първо посещение и те бяха удивени не само от богатата история на манастира, но и от факта, че той е изключително добре поддържан. Прилежащата му част е разнообразна с алеи и градинки, отрупани с цветя. Монасите, които го обитават, с гордост разказваха за ежедневието си и за усиления труд, свързан с поддържането на манастира и параклиса. Споделиха, че в миналото водите на р. Русенски Лом, намираща се в непосредствена близост, нееднократно го е заливала. Ето защо брегът вече е укрепен и на територията на манастира се работи по-спокойно. В момента се извършват строителни работи по изградената църква, а през следващата година се планира да заработи посетителски център.

Завръщането в гр. Русе беше много емоционално - всеки споделяше впечатленията от видяното през деня, а всички бяха единомдушни, че съчетанието на природа и история ги зарежда. Въодушевени, си пожелахме скоро да посетим и друго природно богатство - Крушунските водопади.